

55.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA

Prilazno posredstvo - pri pošti (obično - preporučeno) 6. 6. 2024. god. u 2.
prije 1. 1. 2024. god. u 1.
Plaćeno pristojba 1. 1. 2024. god. u 1.
Predano na pošti preporučeno dana 21. 2. 2024. god.
Plaćena pristojba 1. 1. 2024. god. u 1.
Nedostaje pristojba 1. 1. 2024. god. u 1.
Potpis službenika

- I. TONI LABINJAN, Poreč, St. Vergotini 10, OIB: 00485432551
- II. TEREZIJA MITROVIĆ, Zagreb, Bartolići 11, OIB: 48028424035
zastupana po: Krešimir Mitrović, Zagreb, Bartolići 11 (punomoć predana parničnom sudu)
- III. PAVLE STANIŠIĆ, Zagreb, Vrbje 7, OIB: 92918089563

Na br. : 1 St-768/2024 - 92

**VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU
REPUBLIKE HRVATSKE**

- Putem:

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU,
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

ŽALBA

na rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe
u Karlovcu Posl. br. : St-768/2024-92 od 6.02.2025. godine

- zbog:
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
 - pogrešne primjene materijalnog prava
 - bitnih povreda odredaba parničnog postupka

3x, poštom

I.

Trgovački sud u Zagrebu – Stalna služba Karlovac (dalje: stečajni sud) je po provedbi prethodnog postupka prema članku 115. Stečajnog Zakona, započetog 8. ožujka 2024. god., nad dužnikom JADRAN Tvornica čarapa d.d. iz Vinka Žganca 2, Zagreb, OIB: 46106063049 (u daljnjem tekstu: Dužnik) otvorio stečajni postupak, i to Rješenjem toga suda poslovni broj: St-768/2024 – 56. od 03. listopada 2024. (u daljnjem tekstu: Rješenje)

Dokaz: Rješenje TSZG – SS Karlovac Posl. br. : St-768/2024-56, u spisu predmeta

U vrijeme otvaranja stečajnog postupka između podnositelja i Dužnika na parničnom sudu TSZG-a teče parnica, koju su žalitelji podigli u kolovozu 2022. god. zbog ništetnosti odluka glavne skupštine Dužnika iz 2022. godine.

Dokaz: spis parničnog Suda TSZG-a poslovni broj: P-1462/2022

Sa postojanjem te parnice protiv Dužnika upoznati su i stečajni upravitelj i sudac prvostupanjskog stečajnog suda koji vodi stečajni postupak nad Dužnikom, i to i prethodno otvaranju stečaja. Da postoji parnica potvrdili su tako i stečajni upravitelj i stečajni sud, ispravama koje su sastavni dio spisa predmeta broj St-768/2024.

Dokazi:

1. „Izvešće privremene stečajne upraviteljice u postupku radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom JADRAN d.d.“ od 07. lipnja 2024. godine, u glavi „VI. SUDSKI POSTUPCI OD ZNAČAJA ZA VLASNIŠTVO NEKRETNINA“ na str. 13. navodi se „postupak P-1462/2022
2. Izvešće stečajnog upravitelja od 22.01.2025. , „Izvešće o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima“ , pod glavom „VIII. POSTUPCI U TIJEKU“ na str. 15. stečajna upraviteljica D. Huljev navodi „postupak P-1462/2022

II.

O POBIJANOM RJEŠENJU

Dana 05.02.2025. žalitelji izvan roka određenog Rješenjem o otvaranju stečajnog postupka od 03.10.2024. prijavljuju svoju tražbinu s naslova otvorene parnice na nadležnom trgovačkom sudu protiv Dužnika, vrijednosti predmeta spora 150.000 kuna , te predlažu stečajnom upravitelju da im prizna tražbinu, kako bi ostvarili zakonsku mogućnost koju im u slučaju otvaranja stečaja nad tuženikom i prekida parnice jamči mogućnost prijave tražbine i visini VPS-a u II. viši ispllatni red stečajnog postupka nad tuženikom ili preuzimanje parnice od strane stečajnog upravitelja u slučaju da stečajni upravitelj ospori prijavljenu tražbinu iz parnice koja protiv Dužnika teče na dan otvaranja stečajnog postupka.

Dokaz: Prijava tražbine žalitelja stečajnom upravitelju od 05.02.2025. , preslika x 1

Dana 06.02.2025. prvostupanjski stečajni sud održava ispitno ročište zakazano Rješenjem iz točke I. , na kojem su po ovlaštenom zastupniku, odvjetniku Hrvoje Lukavecu zastupani I.-žalitelj i III.-žalitelj. No, već i prije početka ispitnog ročišta, prvostupanjski stečajni sud posebnim rješenjem odlučuje o prijavi tražbine žalitelja od 05.02.2025. i to na način da njihovu prijavu tražbine odbacuje zbog „nepravovremenosti“, Rješenjem TSZG – Stalne službe u Karlovcu Posl. br. : St-768/2024-92 od 06.02.2025. godine (dalje u tekstu: pobijano rješenje).

Dokaz: Pobijano rješenje, preslika

III.

ČINJENIČI OPIS OBRAZLOŽENJA POBIJANOG RJEŠENJA

Prvostupanjski stečajni sud je svoju odluku iz izreke pobijanog rješenja u bitnome obrazložio utvrđenjima da je nad Dužnikom Rješenjem otvoren stečajni postupak „te su pozvani vjerovnici da u roku od 60 dana od dana objave oglasa o otvaranju stečajnog postupka na e-Oglasnoj ploči suda prijave svoje tražbine stečajnom upravitelju“, a da je stečajni upravitelj podneskom od 06.02.2025. stečajni sud obavijestio „da su stečajni vjerovnici Toni Labinjan, Pavle Stanišić, Darko Prpić i Terezija Mitrović podnijeli prijavu koja je zaprimljena 05.02.2025. u 17 sati, te istu treba odbaciti s obzirom da je ista predana izvan roka za dostavu prijava“.

Stečajni sud dalje svoju odluku obrazlaže da je „odredbom čl. 257. st. 7. Stečajnog zakona (dalje u tekstu: SZ) propisano da će prijavu tražbine podnesenu nakon isteka roka za prijavljivanje sud odbaciti rješenjem“, tj. i bez ispitivanja osnovanosti prijave vjerovnika. Iz činjeničnog supstrata pobijanog rješenja također je vidljivo da stečajni sud nije ulazio u ispitivanje same tražbine stečajnih vjerovnika navedenih podneskom stečajnog upravitelja od 06.02.2025. Prvostupanjski sud uzima dakle objektivnim i razumnim te u skladu sa zakonima i Ustavom RH da stečajni upravitelj i stečajni sud niti ne ispituju tražbinu koju su žalitelji s naslova otvorene parnice protiv Dužnika prijavili stečajnom upravitelju i njihove razloge prijave izvan zakonskog roka, jer prijava ne prolazi preliminarni ispit „pravodobnosti“ u smislu roka određenog zakonom.

Stečajni sud obrazloženje pobijanog rješenja završava sa zaključkom da „Budući da su vjerovnici prijavu tražbine podnijeli 5. veljače 2025., dakle nakon isteka roka za prijavljivanje, a koji je istekao 10. prosinca 2024. , to je istu valjalo odbaciti kao nepravovremenu, slijedom čega je odlučeno kao u izreci rješenja.“

IV.

RELEVANTNE ČINJENICE I ČINJENIČNE PRETPOSTAVKE

1. Parnični sud Trgovačkog suda u Zagrebu propustio je neposredno po otvaranju stečajnog postupka nad Dužnikom posebnim rješenjem prekinuti parnični postupak, koji od kolovoza 2022. protiv Dužnika vodi šest Dužnikovih dioničara uključujući žalitelje.

Zakonom o parničnom postupku i sudskom praksom (Županijski sud u Varaždinu, GŽ R-121/15-2 od 12.11.2015.) uređeno je da su „ispunjeni uvjeti za prekid parničnog postupka ukoliko je oglas o otvaranju stečajnog postupka tuženika istaknut na oglasnoj ploči suda“

Iz takvog tumačenja odredbe članka 212. stavaka 1. točke 5. ZPP-a i gore citirane presude Županijskog suda u Varaždinu da „prekid postupka nastupa po sili zakona nastupom pravnih posljedica otvaranja stečajnog zakona“ razvidno je da je parnični sud već po službenoj dužnosti trebao:

-- u najkraćem mogućem roku od objave Rješenja na e-Oglasnoj ploči suda donijeti rješenje o prekidu parnice između žalitelja i Dužnika, pokrenute u kolovozu 2022., kako se žaliteljima ne bi uzalud trošio rok za prijavu imovinske tražbine nastale dokidanjem mogućnosti ostvarenja prvotnog tužbenog zahtjeva,

- sukladno načelu iz članka 11. stavaka 1. ZPP-a upozoriti žalitelje da prije pravomoćnosti rješenja o prekidu parnice preinače tužbeni zahtjev i da svoju tražbinu u protuvrijednosti VPS-a parnice s osnove čl. 41. ZPP-a prijave stečajnom upravitelju u svojstvu „stečajnih vjerovnika“ kao tražbinu prema Dužniku II. višeg isplatnog reda, do zatvaranja roka za prijavu tražbina

2. Parnični sud istog prvostupanjskog suda pri kojem je utemeljen i Sud koji je donositelj pobijanog rješenja (stečajni sud) nastavlja voditi parnicu između žalitelja (vjerovnika) i Dužnika i nakon nastupa okolnosti prekida te parnice „po sili zakona“ i to se vođenje „parnica prekinute po sili zakona“ nastavlja pri parničnom sudu TSZG-u čitav tijek roka za prijavu tražbina stečajnih vjerovnika.

3. Parnični sud u prosincu 2024. god., krajem ili čak nakon isteka roka za prijavu tražbina vjerovnika II. višeg isplatnog reda u stečajni postupak nad Dužnikom zakazuje i ročište u predmetu „Parnica P-1462/2022“ prema pravilima ZTD-a i ZPP-a i to za dan 05. veljače 2025. godine, dakle kao da stečajni postupak nad tuženikom JADRAN d.d. nije ni pokrenut pri stečajnom sudu, i kao da nije još nastupio prekid te parnice po sili zakona,

međutim ne obavještava žalitelje pismenom parničnog suda da je to ročište početkom 2025. ipak otkazano.

Dokaz: 1. kronologija predmeta sa službene stranice Ministarstva pravosuđa e-Predmet
2. podnesak Dužnika kojim isti iz položaja tuženika traži da se parnica prekine i da se otkaže ročište sazvano za 05.02.2025. godine

4. Parnični sud je kao i stečajni upravitelj upoznat sa okolnošću da su od početka 2023. godine pa dalje žalitelji zbog financijskih prilika i krize izazvane galopirajućom inflacijom samostalno zastupani, da dakle sudski spor protiv Dužnika vode bez zakonskog zastupnika koji je po profesiji odvjetnik, i isto tako da niti jedan od tužitelja u tom sporu nema položen pravosudni ispit. Može se zaključiti da su žalitelji u parnici **P-1462/2022** tipično uprizorenje stranke koju struka i sudovi poimaju kao „neuku stranku“, koju sudovi po službenoj dužnosti, te poštujući odredbu članka 11. stavaka 1. ZPP-a upozoravaju na moguću štetu uslijed koja im može nastati propuštanjem neke za njih bitne radnje, zbog nepoznavanja pravila parničnog postupka.

Razmatranjem opisanih činjenica i okolnosti u točkama 1. – 4. jasno je dano da su žalitelji kao neuka stranka čitav tijek roka iz čl. 129. st. 1. SZ-a u predmetnom stečajnom postupku zadržani u zabludi da se parnica koja je već prekinuta po sili zakona može i treba nastaviti dalje prema pravilima ZTD-a, unatoč otvaranju stečaja nad njihovim tuženikom – Dužnikom i da se trebaju pripremati za ročište zakazano za 05. veljače 2025. , te tek nakon okončanja te parnice pri parničnom sudu po pravilima ZTD-a potencijalno prijaviti svoj imovinski zahtjev nastao iz parnice kao tražbinu prema Dužniku.

V.

O ŽALBENIM RAZLOZIMA

Podnositelji najprije ističu drugostupanjskome sudu da je prvostupanjski sud propustio zauzeti bilo kakav stav o postojanju više pravno relevantnih činjenica za meritum pravne stvari i zaključak o nedopuštenosti prijave tražbine zbog odredbe iz čl. 129. st. 1. SZ-a, povodom kojih (točka IV. žalbe) žalitelji nikako nisu mogli ispoštovati.

Zbog toga je došlo i do pogrešne primjene materijalnog prava iz istog propisa SZ-a, koje se odnosi na sve ostale vjerovnike čije su tražbine dospjele prije otvaranja stečajnog postupka, ali se ne može odnositi na vjerovnike kojima je i nakon otvaranja postupka

zbog pogreške u radu parničnog suda istog Trgovačkog suda nastavila teći parnica kao da stečaj nije pokrenut, jer parnični sud nije na vrijeme reagirao i po sili zakona prekinuo tu parnicu ili ga stečajni upravitelj i stečajni sud nisu pravodobno obavijestili o nastupu okolnosti objave Rješenja na oglasnoj ploči prvostupanjskog suda.

Ne može biti dužnost tužitelja da paze na sve okolnosti i eventualne promjene statusa tuženika i predlažu sucu parničnog suda što učiniti niti bi oni uopće smjeli tako utjecati na rad nadležnog suca koji vodi parnični postupak. Osim toga, time bi tužitelji preuzeli ulogu sudova i stečajnog upravitelja što to nije niti dopušteno nijednim zakonom Republike Hrvatske niti Ustavom RH, a ni sudska praksa i pravna stečevina RH ne poznaju takve slučajeve i mogućnosti.

Iz toga proizlazi da se odluka iz pobijanog rješenja u najmanju ruku temelji na **nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju**, odnosno kako se navodi profesor dr. sc. Mihajlo Dika ...

„Pravne posljedice okolnosti da o postojanju ili nepostojanju neke pravno relevantne činjenične pretpostavke sud nije zauzeo nikakav stav (objektivno uzevši, bila bi riječ o nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju) sadržajno će se zapravo podudarati sa pravnim posljedicama pogrešnog zaključka suda o njezinu postojanju ili nepostojanju“

U prvostupanjskom postupku u sklopu kojeg je stečajni sud donio pobijano rješenje **propušteno je utvrditi niz činjenica da bi se uopće moglo suditi je li se pravna norma iz članka 129. st. 1. Stečajnog zakona uopće mogla primijeniti u ovakvom partikularnom specifičnom slučaju, odnosno za zaključak da se njezinom primjenom može doći do zatraženog rezultata**, koji treba polučiti pravičan sudski postupak pred nezavisnim i nepristranim sudom, koji se podnositeljima jamči Ustavom RH, odredbom iz čl. 29. st. 1. i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, člankom 6.1.

Naglašavamo u smislu navedenih povreda procesnih prava i odredbi parničnog postupka pred Visoki trgovačko sud RH pravno stajalište Ustavnog suda Republike Hrvatske Odluke broj: U-III-1064/2022 od 17.05.2012, koje glasi:

„Ustavnopravno neprihvatljivo je Propuste nadležnih tijela staviti na teret strankama i time ih uskraćivati u ostvarivanju njihovih procesnih prava.“

Stečajni sud je prilikom donošenja svoje odluke pretjerano formalistički primijenio propis iz zakona kojim je određen rok za prijavu tražbina, a propustio u obzir uzeti sve činjenične pretpostavke koje su žalitelje dovele u položaj da nisu svoju tražbinu mogli prijaviti u zakonskom roku jer nije doneseno rješenje o prekidu tog sudskog postupka, čime su oni čitav rok iz čl. 129. st. 1. SZ-a u stečajnom postupku nad Dužnikom

zadržani u zabludi da će se parnica nastaviti i najprije završiti, pa da tek onda slijedi mogućnost prijave njihove tražbine, ukoliko žalitelji kao tužitelji u toj parnici protiv Dužnika uspješno dokažu svoje tužbene navode, tj. pobjede u sporu. Iako Dužnik više nema Glavnu skupštinu, za čije se odluke od parničnog suda traži utvrditi ništavost.

Točkom IV. žalbe naveli smo relevantne činjenice (djelomično istaknute već i samom prijavom tražbine od 05.02.2025.) i činjenične pretpostavke za pravičnu odluku suda, o kojima prvostupanjski sud nije zauzeo nikakav stav, pa one nisu postale činjenična osnove odluke iz pobijanog rješenja, iako su podnositelji prema pravilu saslušanja stranki na to imali puno zakonsko pravo, zbog čega odluka iz pobijanog rješenja „sadržajno odgovara tj. podudara se s pravnim posljedicama pogrešnog zaključka!“

Naime, stečajni sud je umjesto odredbe članka 264. ZPP-a evidentno primijenio odredbu članka 265. ZPP-a, jer je iz tijeka postupka očito da je Dužnik saslušan prihvaćanjem stajališta podneska Dužnika po stečajnom upravitelju od 05.02.2025. god., kojim ta stranka zastupana po stečajnom upravitelju predlaže odbaciti prijavu tražbine vjerovnika iz redova žalitelja, bez saslušanja žalitelja i njihovih odlučnih činjenica i razloga pred stečajnim sudom, prije donošenja pobijanog rješenja. Time je pobijanim rješenjem učinjena apsolutna bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavaka 1. ZPP-a.

Također, stečajni sud je Rješenjem od 03.10.2024. propustio pozvati stranke da svoje tražbine iz parnica koje se od ranije vode protiv Dužnika, po prekidu parničnih postupaka od strane parničnog suda, prijave kao svoje tražbine II. višeg isplatnog reda prema Dužniku, kako bi stečajni upravitelj takvu tražbinu mogao sukladno pravilima SZ-a priznati ili preuzeti parnicu i nastaviti ju voditi u ime Dužnika.

Stečajni sud koji je upoznat sa okolnosti da se protiv Dužnika u trenutku otvaranja vodi parnica vrijednosti predmeta spora visine 150.000 kuna nije našao svrsishodnim provjeriti zašto su žalitelji nakon proteka roka prijavili svoju tražbinu niti je od parničnog suda prije donošenja pobijanog rješenja zatražio spis parničnog postupka da napravi uvid u stanje tog predmeta.

Zbog svega navedenog točkama II. – V. nezadovoljni pobijanim Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-768/2024-92 od 06.02.2025. žalitelji u otvorenom roku podnose žalbu protiv pobijanog rješenja Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske iz svih u naslovu navedenih žalbenih razloga.

VI.

ZAKLJUČAK

Prema čl. 165. st. 1. SZ-a ukoliko bi zbog nemogućnosti ostvarenja tužbenog zahtjeva zbog stečaja tuženika, tužitelji umjesto udovoljenja tražili svotu iz VPS-a u novcu, parnica se ne bi mogla nastaviti prije nego je takva tražbina tužitelja (žalitelja iz ovog postupka) ispitana na ispitnom ročištu. S druge strane, parnični postupak pokrenut protiv dioničkog društva prije nego li je ono postalo stečajni dužnik, ne može otvaranjem stečajnog postupka nad tuženikom jednostavno prestati postojati, jer bi onda postojao rizik da stečaj postane sredstvo prinudnog „gašenja“ raznih imovinskih parnica (ili onih neimovinskih koje otvaranjem stečaja postaju imovinske) u kojima su dionička društva tuženici.

Jer ovim se postupkom na štetu žalitelja daje slijedeće:

- Da žalitelji iz položaja tužitelji nisu mogli stupiti prema stečajnom upravitelju i tražbinu utemeljenu na vrijednosti spora prijaviti kao vjerovnici prije prekida te parnice od strane parničnog suda ili ako su uvjetno to i mogli onda ih parnični sud sukladno načelu pomoći nekoj stranci nije na to uputio i upozorio da će sebi napraviti štetu ukoliko tako ne postupe prije isteka roka za prijavu tražbina u stečajnom postupku nad njihovim tuženikom
- Da stečajni upravitelj ne može preuzeti parnicu P-1462/2022 prije nego li se ispita tražbina iz imovinskog zahtjeva te parnice nastalog neostvarivošću prvotnog tužbenog zahtjeva

Ispada da su se žalitelji donošenjem pobijanog rješenja našli u prostoru koji nije predviđen nijednim zakonskim propisom, niti zakonom. Pa niti oni mogu više postati vjerovnici dok stečajni upravitelj ne preuzme parnicu i odluči hoće li priznati tužbeni zahtjev ili nastaviti voditi spor, a niti stečajni upravitelj može bez kršenja odredbe čl. 165. st. 1. SZ-a preuzeti parnicu prije nego li je na ročištu ispitana tražbina nastala dokidanjem mogućnosti ostvarenja tužbenog zahtjeva postala imovinski zahtjev tužitelja prema Dužniku, tj. obveza stečajne mase. Ispada da žaliteljima jedino ostaje da čekaju okončanje stečaja i izlazak stečajnog dužnika iz stečaja da bi se parnica obustavljena zbog otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom mogla nastaviti prema istim pravilima ZTD-a prema kojima je uz odgovarajuću primjenu pravila parničnog postupka.

Žalitelji su prijavom tražbine od 05.02.2025. stečajnoj upraviteljici jasno ukazali na besmislenost ispitivanja pravovremenosti njihove prijave u smislu čl. 129. st. 1. SZ-a i da im je prijava pravodobna uzimajući u obzir okolnosti u kojoj su se našli uslijed zakašnjelog prekida parnice od strane parničnog suda, i činjeničnih pretpostavki koje su radi toga nastale.

Uzimajući sve navedeno u obzir, molimo VTS RH da prilikom poništenja pobijanog rješenja posebnim izrekom nižem sudu naloži i obvezu da zbog prekida parnice protiv Dužnika tek iza isteka zakonskog roka iz čl. 129. st. 1. SZ-a sazove za žalitelje i ostale stranke parničnog postupka P-1462/2022 posebno ispitno ročište na kojem će se konačno ispitati osnovanost njihove tražbine koju vuku iz trgovačkog spora protiv Dužnika, kojem se početni tužbeni zahtjev više ne može ostvariti jer je Glavna skupština kao nekadašnje tijelo Dužnika prestala postojati pa bi nemoguće bilo ponoviti Glavnu skupštinu iz 2022. g. ukoliko bi stečajni upravitelj priznao tužbeni zahtjev odmah po preuzimanju parnice. Zbog propuštanja stečajnog upravitelja i stečajnog suda da razmotre sve činjenične pretpostavke i osobitosti slučaja došlo je do pogrešnog utvrđenja stvarnog činjeničnog stanja. Ova se bitna povreda postupka temelji i na riješenosti suda da bezuvjetno pretjerano formalistički primjeni Stečajni zakona, jer žalitelji nikako nisu mogli upasti u taj rok ali ne svojom krivnjom nego kašnjenjem parničnog suda u primjeni propisa iz članka 212. stavaka 5. ZPP-a. Tako možemo reci da je stečajni sud donio pogrešan zaključak da je prijava tražbine vjerovnika – žalitelja u II. viši isplatni red od 05.02.2025. god. izvan roka jer prvostupanjski sud uopće nije utvrdio postojanje činjeničnih pretpostavki koje su išle u prilog jedinom mogućem zaključku – da zbog propusta parničnog suda da poštuje načelo iz članka 11. ZPP-a kao i članka 212. ZPP-a i na vrijeme, a prije isteka roka za prijavu tražbine, prekine parnicu P-1462/2022 iz koje proizlazi tražbina žalitelja, te ih upozori što sve trebaju poduzeti prema stečajnom upravitelji da ostvare sva svoja zakonom jamčena prava, žalitelji nisu niti mogli prijaviti tražbinu u roku iz članka 129. stavka 1. Stečajnog zakona.

Pa je stečajni sud 1. stupnja pobijanim rješenjem zapravo donio odluku da utemeljenu na pravnoj i zakonskoj neostvarivosti. Parnica P-1462/2022 je i dalje tekla prema pravilima ZTD-u čitav rok prijave tražbina u stečajni postupak, sto je stečajni sud morao uzeti u obzir prilikom donošenja pobijanog rješenja.

Slijedom svega toga i zakazivanja ispitnog ročišta izvan SZ-om određenog roka, pobijana odluka je nerazumljiva i pobijano rješenje se ne može ispitati dok sud ne utvrdi pravi rok za prijavu tražbina vjerovnika žalitelja uzimajući u obzir sve specifične okolnosti položaja u kojem su se oni našli nastavkom parnice P-1462/2022 i nakon nastupa okolnosti „prekida po sili zakona“, zakazivanja ročišta u tom postupku za 05.02.2025. , i sve gore nabrojane činjenične pretpostavke koje tvore činjenično stanje za donošenje pravilne i pravične sudske odluke. Također, pobijano se rješenje ne može ispitati ni zbog sazivanja ispitnog ročišta izvan roka iz čl. 130. SZ-a jer je nejasno o kakvom se zapravo ročištu radi, i zašto, ako stečajni sud već nije formalistički primjenjivao i poštivao zakon prilikom njegova zakazivanja i održavanja, nije sukladno načelu jednake primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni postupio i prema žaliteljima.

Molimo VTS RH da prilikom donošenja odluke poštuje praksu ESLJP-a na koju su se žalitelji pozvali u prijavi tražbine od 05. veljače 2025. godine broj 43595/06.

Nastavno na sve navedeno i opisane činjenične pretpostavke za drugačije postupanje prvostupanjskog suda, žalitelji predlažu VTS-u RH da poništi pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskome stečajnom sudu na ponovno postupanje.

Žalitelji:

Toni Labinjan

Terezija Mitrović
(po z. zastupniku Krešimir Mitroviću)

Pavle Stanišić